

Ez már túl jó nekünk?!

Tudatos tudatlanság?

Reflexiók a szegedi Biopiac látogatottságáról¹

A hír: Megalakult a megye első biopiaca!²

Egyik szemem sír, a másik csak figyel... csaldott is vagyok, és nem is. Mikor az ASA-ram Alapítvány³ áldozatos munkával, önkéntesen elkezdte szervezni a megye egyetlen biológiai-ökológiai úton előállított termékeket biztosító piacának létrejöttét, akkor azt gondoltam erre biztosan óriási igény lesz! Miért? Mert mindenki azon panaszkodik, hogy „milyen szennyes ez a világ, minden szennyezett, nem tudok tisztán, egészségesen élni, pedig szeretnék, de hát nem lehet, muszáj ezt a mocskot támogatnom, ennem.” Annyian nevezték magukat egészség- vagy

környezettudatosnak, hogy gondoltam, akkor ez is egy megvalósítási formája lesz ennek. Én kis naiv... Amióta a biopiac elindult a magyar biogazdák minőségi termékeivel, azóta folyamatosan kérdezem a szervezőket, hogyan alakul a piac látogatottsága. A helyzet az, hogy a piac látogatottsága nem nő egy ideje, úgy tűnik beállt egy a térség nagyságához képest méltatlanul alacsony szintre.

Az újszegedi biopiacon csak a tanúsítottan fenntartható, természetes módon előállított tartalmas és tiszta élelmiszerek vannak, azokat maguk a szomszédos megyékből jövő alföldi gazdák, vagy azok megbízottjai árulják. Azért jöttek ilyen messziről, hogy terjesszék ezt a gondolkodásmódot, legyen itt a megyeszékhelyen is biopiac, ne csak békés megyében, vagy a fővárosban. Az ügyért itt töltik a vasárnapjukat, sokszor nullszaldósan. Erre mi a válasz „tőlünk” „egészség- és környezettudatosoktól”?! (tisztelet a kivételnek) A piac beállt egy alacsony látogatottsági szintre, ez még nem indított volna írásra, hiszen akkor csak jobban kell propagálni. Viszont, amikor olyannal kellett szembesülnöm, - hogy olyanok se tudják, hogy van a piac, vagy ha tudják is, még egyszer se mentek ki, akik a lehangosabbak a célokat, igényeket, panaszokat illetően, akik elméletileg leglényegesebbnek tartják ezeket a különbségeket, - szóval itt azért el kellett egy kicsit gondolkodnom.

¹ Teljes változat: <http://www.eletharmonia.hu/?q=node/84>

² <http://ujszegedibiopiac.hu/kezdolap>

³ <http://www.asa-ram.shp.hu/hpc/web.php?a=asa-ram>

Nem kell?... de miért?!

Megkérdeztem egyszerűen: *Miért?* Jött egyből a gondolkodás nélküli válasz: „Hol is van?...” Ezek szerint a hír nem ütötte át az ingerküszöböt anno. Egy másik válasz másoktól, szintén reflexből: „Drága...”

Jó, akkor menjünk le erre a lépcsőfokra, kezdjük innen! Felnőtt emberek vagyunk ugyebár, elméletileg tudatosak is, tartsunk egy kis önvizsgálatot! Mikor szoktak az emberek, ilyen sematikus válaszokat adni, főleg, ha még egy lépést sem tettek? Amikor hárítanak, védekeznek, racionalizálnak, magyarázkodnak, a háttérben pedig egészen más ok áll. Mi ez az ok? Ez a tudatos életvezetés hiánya, a változtatástól való idegenkedés, a szokások, a rutin tudattalan mechanizmusához, és látszólagos biztonságához való ragaszkodás, és ezek általi sodródás,

valamint ezekből fakadóan a belső egyensúlytalanságból, nyugtalan zizegésből szemlélve egy magasabb szintű, harmonikus minőségtől, erőttől való távolságtartás tudattalanul: „Ez már túl jó nekünk”. Fel kellene vállalni felelősséggel, hogy igen, ez nekem tényleg fontos nem csak dumálok. A lépés mindig nehezebb, mint a szöveg, mert az valódi belső rendezettséget, fókuszálást, erőt igényel.

Egy kis pszichológiai oknyomozás után nézzük mi is a piaci realitás, a többi pedig mindenkire magára van bízva, merre is viszi az életét, mit támogat felelősséggel. Valóban a „szegedi milliomos elit piaca” ez? A májusban indult újszegedi Biopiacon szinte minden hazailag termesztendő zöldség és gyümölcs megtalálható, és számos tejtermék, és gabonatermék is, a választék pedig tovább bővülne, ha lenne IGÉNY. Bizonyos növények, termékek máshol nem is kaphatóak Szegeden. Az árakat megismerheti mindenki, aki hajlandó elindulni a piac irányába. Aki pedig ezt sem teszi meg, és mégis árakról beszél, az önmagát sem veheti komolyan.

„Ki tudja azt megfizetni?!”

Egy összehasonlítást tettem egyszer a „Piac vagy szupermarket” írásomban⁴, és sok dilemma, mérlegelés, szempont⁵ itt is érvényes egy másfajta gondolkodásmód alapján. A legfontosabbakat itt is meg kell említeni. Az „ár” tekintetében a valóság az, hogy van olyan termék, ami ugyan olyan árban van, mint a konvencionális piacon, és van, ami drágább érthető okokból. Hiszen a konvencionális attól olcsó, hogy mindarra nem áldoz, amire normális esetben áldozni KELL! A hiányzó árat pedig a hiányok kompenzálásában szintén mi fizetjük majd meg, akár a saját életünkben, vagy adók formájában a rendbehozatalhoz, vagy majd gyermekeink a jövőben! Ha tovább gondoljuk az ár arányokat, van itt

⁴ <http://www.eletharmonia.hu/?q=node/84>

⁵ <http://tudatosvasarlo.hu/cikk/valoban-megeri-draga-bioelelmiszert-vasarolni>

egy másik reláció is. A nagyobb és gazdagabb beltartalmú élelmiszerből kevesebb kell, mert kevesebb is tápláló. Az egészségesebb élelmiszer egészségesebbé tesz, erősíti az immunrendszert, és kevesebbet kell tölteni a beteg állapotban szenvedéssel, és anyagilag gyógyszerre. Végül még egy szempontként minden háztartásban van némi rugalmasság, érdemes áttekinteni, mi az ami kevésbé fontos dolog és kiadással jár, és elhagyható feláldozható az értékeesebb minőségi élelmiszerért. Mi éri meg? Saját magunk és gyermekeink egészsége szempontjából relatív, hogy mi a „drága”. Vagy inkább gondolkozzunk rövidtávon, ahogy eddig is, most ebben a szűklátókörű pillanatban „occsó oszt jó!”

Addig nyújtózkodj..., de addig nyújtózkodj!

Vegyük persze komolyra, ami „drága”, az drága, ha nincs pénz, akkor nincs. Mi tehetünk? Akkor is legalább menjünk ki és nézzük meg tényleg drága-e! A piac nem a városközpontban van igaz, de azért annyira nem is messze. Ha a termelő más megyéből eljön hozzánk, akkor talán mi is megtehetünk néhány buszmegállót, vagy néhány száz métert a fenti célokért! ... Igen, ott vagyunk, szétnézünk, kérdezhetünk, beszélgethetünk ... itt lehet, ... ez egy ilyen piac, ... próbálja ki, itt nem harapják le a fejét egy morgással, mint sokszor a konvencionális piacon, ha mer valamit kérdezni az árúról!

Itt vagyunk, de mit tehetünk, ha szűk a költségvetésünk? Bölcs ember, aki gondolkodik az nem mindent, vagy semmi alapon, fekete-fehérben gondolkodik! Nem azt mondja, van, ami drága ezen a piacon, hát ki se megyek, vagy igaz nincs pénzem, de akkor is mindent itt veszek! A bölcs ember lépcsőzetesen, folyamatosan változtatja meg életvezetését, nem egyik pillanatról a másikra erőszakolja meg önmagát új életformával. Ez azt jelenti, hogy amit úgy érzékelünk, hogy anyagilag megengedhetjük magunknak, mert nem annyira drágább, vagy egyáltalán nem drágább a konvencionálistól, azt itt vesszük meg, a többit pedig máshol, mondjuk a Mars-téren, nagybanin, vagy beszerezzük ismerőstől, akinek van földje, stb. Később, pedig vehetünk mást is itt, hiszen az árak változnak. Ugyanis működik a „Sok vevő - olcsóbb piac” hatás. Számomra ez azt jelenti, hogy nem csak elméletileg okoskodom, hanem mindent következetesen teszek, hitelesen, úgy ahogy gondolom. Ha nem is minden táplálékom, de legalább egy része ilyen forrásból, magasabb minőségben szerzem be. Több mint a semmi, már több! Az első lépcsőfok. Ha ezt sem teszem meg, akkor komolytalan ember vagyok,... akkor másról van szó!

Önhitelesség – következetesség!

